Θαβώριος λόγος

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Οικογενειακή Κατασκήνωση «το Θαβώρ»
4-6 Σεπτεμβρίου 2026
Φωτοστιγμές χαράς, συνάντησης και αληθινής κοινωνίας

ΕΤΟΣ Κ΄ • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2026 • ΤΕΥΧΟΣ 107

Σαρώστε αυτό τον κωδικό
με την κάμερα
του κινητού σας
και γίνετε μέλος της
κοινότητας «**Μεταμόρφωση**»
στο Viber

Θαβώριος Λόγος

Διμηνιαία έκδοση ενημέρωσης και πνευματικής οικοδομής

ΕΚΔΟΤΗΣ:
Ιερός Ναός
Μεταμορφώσεως του Σωτήρος
της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
Τηλ.: 2310-828 989
www.inmetamorfoseos.gr
Facebook: Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως Σωτήρος

Υπεύθυνος Σύνταξης:
Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου Νικόλαος Παπαγεωργίου

Συντακτική ομάδα:
Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου Νικόλαος Παπαγεωργίου
Γεώργιος Μπερμπερίδης
Δομνίκη Μπαρμπαλιά
Μαρία Ψωμά
Γερασιμος Κατζός
Νικόλαος Χατζής
Μαρία Λιάνα

Οι απόψεις που παρουσιάζονται σε κάθε κείμενο - άρθρο εκφράζουν
το συγγραφέα αποκλειστικά και όχι τη συντακτική ομάδα του περιοδικού.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Επισκεφθείτε μας στο... www.inmetamorfoseos.gr

Το «Ἄξιος» στη χειροτονία

Στον δημόσιο λόγο που αναπτύσσεται κατά καιρούς με αφορμή χειροτονίες και επισκοπικές εκλογές, παρατηρείται συχνά μία ουσιώδης σύγχυση ως προς τη σημασία της αναφωνήσεως «Ἄξιος» και κατ' επέκταση, ως προς το εάν μία αντίθετη αναφώνηση, το «Ἀνάξιος», μπορεί να επηρεάσει, να αναστείλει ή ακόμη και να ακυρώσει μία χειροτονία. Η σύγχυση αυτή γίνεται εντονότερη στις περιπτώσεις εκλογής νέου επισκόπου, επειδή πολλές φορές ταυτίζεται η διαδικασία της εκλογής με το Μυστήριο της χειροτονίας. Πρόκειται όμως, για δύο διακριτές εκκλησιαστικές πράξεις και η διάκρισή τους είναι απαραίτητη για την ορθή κατανόηση τόσο της λειτουργικής τάξεως όσο και της συμμετοχής του λαού στη ζωή της Εκκλησίας.

Ιστορικά στην αρχαία Εκκλησία ο λαός είχε ενεργό παρουσία κατά την ανάδειξη των ποιμένων του. Η μαρτυρία και η συναίνεση της τοπικής εκκλησιαστικής κοινότητας είχαν ιδιαίτερη σημασία, ενώ ο κλήρος και ο λαός μπορούσαν να εκφράσουν την αποδοχή ή τις αντιρρήσεις τους ως προς το πρόσωπο που επρόκειτο να αναλάβει την εκκλησιαστική διακονία, πριν από τη χειροτονία του. Η πραγματικότητα αυτή, όμως αφορούσε πρωτίστως τη διαδικασία της αναδείξεως και της εκλογής και δεν πρέπει να συγχέεται άκριτα με την ίδια τη μυστηριακή πράξη της χειροτονίας.

Άλλο λοιπόν, είναι η επιλογή και η εκλογή του προσώπου και άλλο η χειροτονία του. Στην περίπτωση του επισκόπου, η εκλογή προηγείται και πραγματοποιείται από το αρμόδιο συνοδικό όργανο σύμφωνα με την ισχύουσα εκκλησιαστική τάξη. Η χειροτονία ακολουθεί και τελείται εντός της Θείας Λειτουργίας με την επίθεση των χειρών των αρχιερέων και την ανάγνωση των προβλεπομένων ευχών. Η εκλογή αναδεικνύει το πρόσωπο που καλείται να αναλάβει την επισκοπική διακονία· η χειροτονία είναι η μυστηριακή πράξη με την οποία ο εκλεγμένος εισέρχεται στον βαθμό της αρχιερωσύνης.

Η αναφώνηση, ωστόσο «Ἄξιος» δεν αφορά αποκλειστικά τις χειροτονίες των επισκόπων. Και αυτό είναι ένα στοιχείο που συχνά παραβλέπεται στη σχετική δημόσια συζήτηση. Το «Ἄξιος» αποτελεί μέρος της λειτουργικής τάξεως και στις χειροτονίες των διακόνων και των πρεσβυτέρων. Επομένως, για να κατανοηθεί σωστά η σημασία του, δεν πρέπει να εξετάζεται αποκλειστικά μέσα στο πλαίσιο μιας επισκοπικής εκλογής, αλλά συνολικά μέσα στην ακολουθία του Μυστηρίου της Ιερωσύνης.

Είτε πρόκειται για τη χειροτονία διακόνου είτε πρεσβυτέρου είτε επισκόπου, το «Ἄξιος» έχει συγκεκριμένη θέση μέσα στην ακολουθία. Και ακριβώς η θέση αυτή είναι καθοριστική για την ερμηνεία του. Η αναφώνηση «Ἄξιος» δεν προηγείται της χειροτονίας, αλλά ακολουθεί την τέλεσή της· έχει επιβεβαιωτικό και επιδοκιμαστικό χαρακτήρα και όχι ερωτηματικό ή εγκριτικό. Δεν τίθεται, δηλαδή ως ερώτημα προς το εκκλησίασμα, προκειμένου αυτό να εγκρίνει ή να απορρίψει τη χειροτονία, αλλά αναφωνείται μετά την ολοκλήρωσή της ως επιδοκιμαστική μαρτυρία του εκκλησιαστικού σώματος.

Όταν αναφωνείται το «Ἄξιος», έχει ήδη προηγηθεί η επίθεση των χειρών και έχουν αναγνωσθεί οι χειροτονητήριες ευχές. Με άλλα λόγια, η μυστηριακή πράξη της χειροτονίας έχει ήδη τελεσθεί. Ο χειροτονηθείς είναι πλέον διάκονος, πρεσβύτερος ή επίσκοπος, αναλόγως του βαθμού στον οποίο χειροτονήθηκε. Ακολούθως παρουσιάζεται ενώπιον του εκκλησιαστικού πληρώματος και λαμβάνει τα διακριτικά άμφια και σύμβολα του νέου βαθμού του. Σε αυτό ακριβώς το σημείο ακούγεται η αναφώνηση «Ἄξιος», την οποία επαναλαμβάνει το εκκλησίασμα.

Κατά συνέπεια η αντίληψη ότι μία αναφώνηση «Ἀνάξιος» κατά το συγκεκριμένο σημείο επιβάλλει στον προεστώτα αρχιερέα να διακόψει τη Θεία Λειτουργία, να σταματήσει την ακολουθία και να αρχίσει εκείνη τη στιγμή διαδικασία διερευνήσεως των αντιρρήσεων δεν ανταποκρίνεται στη λειτουργική τάξη. Πολύ περισσότερο, δεν

μπορεί να θεωρηθεί ότι μία τέτοια αναφώνηση ακυρώνει αυτομάτως μία χειροτονία η οποία έχει ήδη τελεσθεί.

Αυτό ασφαλώς δεν σημαίνει ότι ο λαός του Θεού είναι αμέτοχος ή ότι η εκκλησιαστική συνείδηση δεν έχει σημασία. Η συμμετοχή του εκκλησιαστικού πληρώματος αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο της ζωής της Εκκλησίας. Εάν υπάρχουν σοβαρές, συγκεκριμένες και τεκμηριωμένες αντιρρήσεις για την καταλληλότητα ενός προσώπου που πρόκειται να χειροτονηθεί ή έχει εκλεγεί επίσκοπος, αυτές πρέπει να γνωστοποιούνται εγκαίρως στην αρμόδια εκκλησιαστική αρχή πριν από την χειροτονία, ώστε να εξετάζονται από τα αρμόδια όργανα με την προβλεπόμενη κανονική διαδικασία.

Άλλο όμως είναι η δυνατότητα υποβολής και εξετάσεως σοβαρών καταγγελιών ή κανονικών κωλυμάτων και άλλο η άποψη ότι μία φωνή «Ἀνάξιος» μέσα στη Θεία Λειτουργία αποκτά από μόνη της κανονική ισχύ και ανατρέπει το Μυστήριο. Τα δύο αυτά πράγματα δεν πρέπει να συγχέονται. Η Εκκλησία διαθέτει τα αρμόδια όργανα και τις διαδικασίες για να εξετάζει όσα αφορούν την καταλληλότητα των κληρικών της· η αναφώνηση όμως του εκκλησιάσματος κατά τη στιγμή της περιβολής του νεοχειροτονημένου δεν υποκαθιστά αυτές τις διαδικασίες.

Υπό αυτή την έννοια πρέπει να κατανοείται και το ίδιο το «Ἄξιος». Πρόκειται για μία βαθιά λειτουργική και εκκλησιολογική αναφώνηση. Το εκκλησιαστικό σώμα υποδέχεται τον νέο διάκονο, τον νέο πρεσβύτερο ή τον νέο επίσκοπο και εκφράζει την αποδοχή, τη χαρά και κυρίως την προσευχή του για τη διακονία που μόλις ανέλαβε. Δεν πρόκειται για μία τυπική φιλοφρόνηση, αλλά ούτε και για ψηφοφορία.

Το «Ἄξιος» έχει, επομένως, πραγματική και ουσιαστική σημασία, χωρίς όμως να διαθέτει τον χαρακτήρα ενός «βέτο». Είναι η λειτουργική μαρτυρία του εκκλησιαστικού σώματος ενώπιον ενός γεγονότος που έχει ήδη συντελεσθεί. Γι' αυτό και η θέση του μέσα στην ακολουθία δεν είναι τυχαία. Προηγείται η χειροτονία και ακολουθεί το «Ἄξιος». Η σειρά αυτή από μόνη της βοηθά να γίνει κατανοητό ότι δεν πρόκειται για προϋπόθεση τελέσεως του Μυστηρίου, αλλά για επιδοκιμαστική αναφώνηση μετά την τέλεσή του.

Συνεπώς, η μεταφορά στοιχείων από την αρχαία συμμετοχή του λαού στην εκλογή ενός επισκόπου ή πρεσβυτέρου στο σημερινό λειτουργικό σημείο της αναφωνήσεως «Ἄξιος» δημιουργεί μία λανθασμένη εικόνα για το τι ακριβώς συμβαίνει κατά τη χειροτονία. Η ιστορική σημασία της συμμετοχής του λαού δεν πρέπει ούτε να υποτιμάται ούτε όμως να χρησιμοποιείται για να αποδοθεί στη σημερινή αναφώνηση ένας κανονικός χαρακτήρας που δεν έχει.

Το ουσιώδες επομένως, είναι να διατηρούνται καθαρές οι διακρίσεις. Άλλο η εκλογή, άλλο η εξέταση ενδεχομένων κωλυμάτων και άλλο το Μυστήριο της χειροτονίας. Και μέσα στην ίδια τη χειροτονία, άλλο η τέλεση του Μυστηρίου και άλλο η αναφώνηση «Ἄξιος» που ακολουθεί.

Έτσι, είτε πρόκειται για διάκονο είτε για πρεσβύτερο είτε για επίσκοπο, το «Ἄξιος» πρέπει να κατανοείται μέσα στο πραγματικό λειτουργικό του πλαίσιο. Αναφωνείται αφού έχει τελεσθεί η χειροτονία και ο νέος κληρικός έχει ήδη εισέλθει στον αντίστοιχο βαθμό της ιερωσύνης. Γι' αυτό και μία αντίθετη αναφώνηση δεν συνιστά από μόνη της διαδικασία διακοπής ή ακυρώσεως της χειροτονίας.

Το «Ἄξιος» παραμένει, ωστόσο, μία από τις πλέον δυνατές στιγμές της χειροτονίας. Ο λαός δεν απονέμει εκείνη τη στιγμή έναν τίτλο αξιοσύνης ούτε πιστοποιεί ότι ο άνθρωπος που βρίσκεται ενώπιόν του είναι αναμάρτητος ή ανθρώπινα τέλειος. Προσεύχεται και εύχεται εκείνος που έλαβε τη μεγάλη ευθύνη της ιερωσύνης να αποδεικνύεται καθημερινά άξιος της κλήσεως και της διακονίας του.

Διότι τελικά η αναφώνηση «Ἄξιος» δεν αποτελεί το τέλος μιας ψηφοφορίας. Αποτελεί την αρχή μιας ευθύνης. Για τον διάκονο, τον πρεσβύτερο και τον επίσκοπο είναι η δημόσια υπενθύμιση ότι από εκείνη τη στιγμή καλούνται να διακονήσουν όχι τον εαυτό τους, αλλά τον Θεό και τον λαό Του, έχοντας πάντοτε επίγνωση ότι η αληθινή αξιοσύνη δεν είναι ανθρώπινο κατόρθωμα, αλλά χάρη, κλήση και καθημερινός αγώνας.

Νικόλαος Παπαγεωργίου
Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου

Πνευματικές, εκπαιδευτικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Κυριακές – Σάββατα – Εορτές

ΚΥΡΙΑΚΗ

Γραπτό Κήρυγμα
"Διδαχή"

Τμήματα παραδοσιακών χορών

Παιδιών	18:00
Ενηλίκων	19:00
Νέων	20:00

ΔΕΥΤΕΡΑ

Μαθήματα Βυζαντινής Μουσικής

Ενηλίκων	18:00

Τμήματα Αγιογραφίας

Ενηλίκων	18:30
Ενηλίκων	19:30

Εσπερινή ομιλία

Μετά την παράκληση	18:00

ΤΡΙΤΗ

Θεατρική ομάδα Ενηλίκων

Άγιος Πορφύριος	18:00

ΤΕΤΑΡΤΗ

Παραδοσιακή Χορωδία

Μεικτή	18:00

Βυζαντινή Χορωδία

Μαθήματα	19:00

Ακαδημία Συναισθηματικής Αγωγής

19:00 (Ανά τακτά χρονικά διαστήματα)

ΠΕΜΠΤΗ

Κοινωνικό Ιατρείο

18:30

Κοινωνικό φαρμακείο

18:30

Αγία Γραφή

Κύκλος Μελέτης	18:30

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Τμήμα Ζωγραφικής

Παιδιών	17:15
Ενηλίκων	18:15

Τμήμα Σκίτσου

Παιδιών	17:15
Ενηλίκων	18:15

ΣΑΒΒΑΤΟ

Μεταυποστήριξις

Φροντιστηριακά Μαθ.	10:30

Μαθήματα Βυζαντινής Μουσικής

Παιδιών	16:30

Κατηχητικές Συναντήσεις

Νέων	17:30

Σαρώστε αυτό το QR Code και γίνετε μέλος της κοινότητας (Μεταμόρφωση) στο Viber.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

- **Γ.Ν.Θ. "Ιπποκράτειο"** Διακονία Ασθενών
- **"Κοινωνία Αγάπης"** Φιλόπτωχο Ταμείο

ΚΑΘΕ ΔΙΜΗΝΟ

- **"Θαβώριος Λόγος"** Περιοδικό
- **"Λειτουργική Ζωή"** Πρόγραμμα Ακολουθιών

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ & ΜΑΪΟΣ

- **Αιμοδοτική Εκστρατεία**

ΚΑΘΕ ΕΤΟΣ

- **"το Θαβώρ"** (www.tothavor.gr) Ενοριακή Κατασκήνωση
- **"Κρουν τα νταούλια"** Παραδ. Καλλιτεχνικό Διήμερο Μαΐου
- **"Ας κρατήσουν οι χοροί"** Ετήσια Συνεστίαση, αρχή Τριωδίου

Radiothavor.gr
Ζωντανή Αναμετάδοση Ιερών Ακολουθιών

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης
Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος
Δελφών & Μιαούλη, τηλ.: 2310 828 989
www.inmetamorfoseos.gr

Τνώριζες ότι...

Κατά τις ανασκαφικές έρευνες που διεξήχθησαν στον Σταθμό Σιντριβάνι, στο πλαίσιο της κατασκευής του Μετρό Θεσσαλονίκης, αποκαλύφθηκε μια τρίκλιτη παλαιοχριστιανική κοιμητηριακή Βασιλική.

Το μνημείο εντοπίστηκε εντός του ανατολικού νεκροταφείου της

πόλεως, σε απόσταση 94μ. από το ανατολικό τείχος της Θεσσαλονίκης και βάθος 5μ. από το σημερινό οδόστρωμα της οδού «Εγνατία». Ο ναός είναι σχετικά μικρής κλίμακας, με το ορατό μήκος του να ανέρχεται στα 13,50μ. και το συνολικό πλάτος του στα 16μ. Στην ανατολική πλευρά του ναού, το Ιερό Βήμα απέληγε σε ημικυκλική κόγχη με σύνθρονο, μπροστά από την οποία υπήρχε μία συμπαγής κυβόσχημη Αγία Τράπεζα. Παρά τις σχολαστικές προσπάθειες για τον εντοπισμό του, εγκαίνιο δεν βρέθηκε. Ο ναός διέθετε φράγμα πρεσβυτερίου σε σχήμα Π ή και υπερυψωμένους στυλοβάτες. Αξίζει να αναφερθεί ότι το νότιο κλίτος ήταν φαρδύτερο από το βόρειο και το πλίνθινο δάπεδό του βρισκόταν σε ψηλότερη στάθμη από τα άλλα δύο κλίτη, καθώς από κάτω του υπήρχε μια συστάδα καμαροσκεπών τάφων, την οποία ο ναός σεβάστηκε και ενσωμάτωσε. Οι τοίχοι του διακοσμούνταν με τοιχογραφίες, ενώ υπήρχαν και ορισμένα ψηφιδωτά δάπεδα.

Ο παραπάνω ναός χρονολογείται στον 5ο αι. μ.Χ. Το ενδιαφέρον στοιχείο που τον διαφοροποιεί από τους υπόλοιπους σύγχρονους ναούς που εντοπίστηκαν έξω από τα τείχη της πόλης, μέσα σε νεκροταφεία, είναι ότι χτίστηκε πάνω σε προγενέστερο μονόχωρο λατρευτικό κτίσμα (οίκο), το

οποίο ανάγεται στα τέλη του 4ου αι. μ.Χ. Το πρώιμο αυτό κτίσμα ήταν άρρηκτα συνδεδεμένο με τη Βασιλική. Χαρακτηριστικό της συνεχούς λατρείας και της σύνδεσης των δύο κτηρίων αποτελεί το γεγονός ότι το Ιερό Βήμα της Βασιλικής ανεγέρθηκε ακριβώς πάνω στο οικοδόμημα αυτό. Εντυπωσιακό εύρημα του πρωιμότερου λατρευτικού κτηρίου αποτελεί ένα ψηφιδωτό δάπεδο που απεικόνιζε έναν φοίνικα (μυθικό πτηνό) με φωτοστέφανο, πάνω σε κληματαριά με σταφύλια, πλαισιωμένο από άλλα πτηνά, θέμα που συμβολίζει το Χριστό και τους μαθητές του. Ιδιαίτερα συναρπαστικό ήταν το γεγονός ότι μετά την απόσπαση του εν λόγω ψηφιδωτού και τη συνέχιση της ανασκαφής αμέσως κάτω από αυτό, εντοπίστηκε ταφή με δύο σκελετούς. Εύλογη και συνάμα ελκυστική ήταν η σκέψη ότι επρόκειτο για έναν τάφο Αγίων, στους οποίους αφιερώθηκε τόσο το πρώιμο λατρευτικό κτήριο, όσο και η μεταγενέστερη Βασιλική. Ωστόσο, δεν έχουν προκύψει έως σήμερα επαρκή στοιχεία που να στηρίζουν την παραπάνω εικασία.

Σχετικά με το πρόσωπο προς τιμήν του οποίου ανεγέρθηκαν τα δύο αυτά λατρευτικά κτήρια, μόνο υποθέσεις εργασίας μπορούμε να κάνουμε. Η πιο γοητευτική εξ αυτών σχετίζεται με τη μαρτυρία του Γάλλου περιηγητή Paul Lucas, ο οποίος περιδιαβαίνοντας το 1714 ανάμεσα στα μνήματα, έξω από την Κασσανδρεωτική Πύλη του ανατολικού τείχους, η οποία απέχει μόλις 100μ. από τη Βασιλική μας, αναφέρει ότι είδε τη θέση του άλλοτε περικαλλούς ναού του Αγίου Γεωργίου.

Σήμερα, η Βασιλική του Σταθμού Σιντριβάνι βρίσκεται και πάλι θαμμένη στο σημείο όπου είχε βρεθεί το 2010. Προσμένοντας καρτερικά για σχεδόν δεκαέξι αιώνες να ανακαλύψει κάποιος τα μυστικά της, επέστρεψε στη λήθη της γης, προσδοκώντας να την ξανασυναντήσουν κάποτε οι μελλοντικές, επόμενες γενιές των ανθρώπων.

Επιμέλεια

Νικόλαος Χατζής

Αρχαιολόγος – Ιεροψάλτης

Ενορία εν δράσει

Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2026

Καλώς ορίσαμε στον Αύγουστο, με τον Αγιασμό της πρωτομηνιάς, τον μήνα που η καρδιά της Ορθοδοξίας χτυπά πιο δυνατά σ' όλες τις ενορίες της χώρας, αλλά ιδιαίτερα στον ενοριακό μας Ναό, το δικό μας όρος Θαβώρ. Εκεί όπου μέσα από τα Μυστήρια και τη Θεία Λειτουργία, κάθε πιστός καλείται να «μεταμορφωθεί» πνευματικά, να διώξει το σκοτάδι της καθημερινότητας και να γεμίσει με το Άκτιστο Φως του Χριστού. Να ανηφορήσει στο δικό του θαβώρ, ανακαινίζοντας την ψυχή του.

Την Κυριακή 2 Αυγούστου, έγινε η Έξοδος της Εφεστίου Εικόνας της Θείας Μεταμορφώσεως και η ενθρόνησή της στον λιτανευτικό της θρόνο, ενώ την παραμονή στις 5 του μηνός, τελέστηκε ο Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός της εορτής με αρτοκλασία, όπου χοροστάτησε ο Παναγιώτατος Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης κ. Φιλόθεος με τη συμμετοχή και πλήθους άλλων ιερέων. Στο τέλος προσφέρθηκε φαγητό σε όλους τους συμμετέχοντες και ακολούθησε Ιερή Αγρυπνία.

Ανήμερα της εορτής, συμμετείχαμε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος και πάλι του Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεου, ο οποίος ευλόγησε τους καρπούς της αμπέλου, που κατά παράδοση, προσκομίζονται στο ναό και ευλογούνται τα πρώτα σταφύλια της χρονιάς - (οι απαρχές των καρπών). Η πανήγυρή μας, αποτελεί το πνευματικό αποκορύφωμα της ενοριακής μας ζωής.

Η αρχή αυτού του μήνα, μας βρήκε σε μια περίοδο πνευματικής προετοιμασίας και κατάνυξης. Η νηστεία του Δεκαπενταύγουστου μας κάλεσε να χαμηλώσουμε τους θορύβους του καλοκαιριού και να στραφούμε προς τα μέσα, βρίσκοντας καταφύγιο στην αγκαλιά της Παναγίας μας. Με βαθύτατο σεβασμό και συνειδητή προσευχητική συμμετοχή, προσφέραμε στην Υπεραγία Θεοτόκο, την ικεσία μας, με τους ύμνους και τις δοξολογίες του Μικρού ή του Μεγάλου Παρακλητικού Κανόνος, που ψάλλονταν εναλλάξ αυτήν την περίοδο.

Την Πέμπτη στις 13 Αυγούστου, στην Απόδοση της εορτής της Μεταμορφώσεως, έγινε η επαναφορά της Εφεστίου Εικόνας της Θείας Μεταμορφώσεως, μέσα στο Ιερό Βήμα ως Βηματάρισσας και η επανατοποθέτησή της στο προσκυνητάριο. Η εικόνα αυτή αποτελεί πολύτιμο πνευματικό θησαυρό του Ναού μας, καθώς φέρει εγκιβωτισμένο λίθο από το όρος Θαβώρ, τον τόπο της ενδόξου Μεταμορφώσεως του Κυρίου.

Την επόμενη μέρα, παραμονή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ψάλαμε τα Εγκώμια της Παναγίας κατά την περιφορά του Επιταφίου Της, αντλώντας ελπίδα και παρηγοριά από τη Μητέρα όλου του κό-

σμου.

Το εορτολόγιο της εκκλησίας μας, έχει αφιερώσει πολλές εορτές στην υπερευλογημένη Θεοτόκο. Αποκορύφωμα όμως όλων αποτελεί η Κοίμηση της Θεοτόκου, η μετάστασή Της στον Ουρανό,«το Πάσχα του καλοκαιριού». Κανένα άλλο πρόσωπο, εκτός του Κυρίου, δεν αγαπήθηκε τόσο πολύ από τον πιστό λαό, όσο η Παναγία. Από τη μία άκρη της γης ως την άλλη, περίλαμπροι Ναοί, ιστορικά μοναστήρια και όμορφα εξωκλήσια, στολίζονται σαν παλάτια πνευματικά, για να μεγαλύνουν το γλυκό πρόσωπό Της. Ο Θεός τη δόξασε τόσο, γιατί είχε το πολύτιμο στολίδι της ταπείνωσης κι έτσι επιλέχτηκε ως η καταλληλότερη να γίνει η Μητέρα του Θεού. Την προσκυνήσαμε και ζητήσαμε την προστασία Της.

Από την εορτή του Αγ. Φανουρίου στις 27 Αυγούστου, όπου ευλογήθηκαν φανουρόπιτες στο Ναό μας, ζητώντας από τον Άγιο να μας φανερώσει ό,τι έχει ο καθένας στην καρδιά του, αλλά κυρίως το θέλημα και το έλεος του Θεού στη ζωή μας, μέχρι την αποτομή της κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου στις 29 και του Αγίου Αλεξάνδρου, την επομένη, ήταν μια ευκαιρία για σύναξη, προσευχή και κοινή λατρεία. Με χαρά ευχηθήκαμε στον πρωτοψάλτη του Ναού μας, κ. Αλέξανδρο Δασκαλάκη, οι πρεσβείες του Αγ. Αλεξάνδρου να προστατεύουν εκείνον και την οικογένειά του! Η τέχνη και η ψαλτική του δεινότητα να συνεχίσουν να ομορφαίνουν τις ακολουθίες της ενορίας και να καθοδηγεί το ψαλτήρι με τον ίδιο ζήλο πάντα!

Είναι πολύ παρηγορητικό που ο Θεός μας δίνει κάθε τόσο χρόνο αλλά και μια νέα αρχή. Για μας ο χρόνος μοιάζει να τρέχει γρήγορα, με άγχος και διάφορες υποχρεώσεις. Για την εκκλησία όμως ο χρόνος είναι ευκαιρία ζωής, είναι πρόσκληση να ξαναβρούμε το Θεό, τον εαυτό μας και το διπλανό μας. 1η Σεπτεμβρίου, αρχή του νέου εκκλησιαστικού έτους, «Αρχή της Ινδίκτου», με νέες δράσεις, νέες ευκαιρίες στην καθημερινότητα, για προσευχή, αγάπη, ταπείνωση…

Λίγες μέρες πριν ανοίξουν τα σχολεία, στις 4, 5 και 6 Σεπτεμβρίου, πραγματοποιήθηκε, η Οικογενειακή Κατασκήνωση στο Θαβώρ. Ένα αξέχαστο τριήμερο γεμάτο δραστηριότητες για μικρούς και μεγάλους, ομιλίες, - με διαδικτυακές συνδέσεις,- από αξιόλογους ομιλητές, τον πατέρα Θεμιστοκλή Μουρτζανό από την Κέρκυρα και τον ψυχολόγο κ. Ελευθέριο Ελευθεριάδη, με θέματα «συγκρούσεις μέσα στις ανθρώπινες σχέσεις» και «το άγχος στη ζωή μας και το παιδί σου δεν είναι ο κολλητός σου», αντίστοιχα. Το Θαβώρ, γέμισε πάλι χαρούμενες φωνές, όμορφες οικογενειακές στιγμές, γεμάτες χαρά, δημιουργικές συζητήσεις, ωραίες παρέες, κοινή λατρευτική ζωή, παιχνίδια αλλά και ώρες ξεκούρασης και χαλάρωσης. Ραντεβού στην επόμενη Οικογενειακή Κατασκήνωση.

Σε λίγες μέρες στις 11 Σεπτεμβρίου, Παρασκευή, ξεκίνησε η νέα σχολική χρονιά, όπως πάντα με την ευλογία του Αγιασμού και την ευχή να φέρει φώτιση, ειρήνη σ' όλους, μαθητές, εκπαιδευτικούς, γονείς. Ας είναι μια χρονιά δημιουργική, παραγωγική, με περισσότερες ευκαιρίες, ξεχωριστές εμπειρίες, υπομονή και κατανόηση απ' όλους. να ᾽ναι ευλογημένη! Καλή παιδεία, με τη βοήθεια του Θεού, είναι εκείνη

που ελευθερώνει και βοηθά τον άνθρωπο να ολοκληρωθεί.

Τρεις μέρες μετά, 14 Σεπτεμβρίου, η εκκλησία μας, τίμησε την Ύψωση του Τίμιου και Ζωοποιού Σταυρού, που τοποθετήθηκε στο κέντρο του Ναού, μεγαλοπρεπής, περιτριγυρισμένος από μυρωδάτους βασιλικούς, όπου σπεύσαμε να τον προσκυνήσουμε με ευλάβεια. Την παραμονή 13 προς 14 του μηνός, συμμετείχαμε στην Ιερή Αγρυπνία, ενώ ανήμερα, στον Όρθρο και τη Θεία Λειτουργία το πρωί και το απόγευμα, μετά τον Εσπερινό, στην Ακολουθία των χαιρετισμών του Σταυρού. Ο Σταυρός, που κάποτε ήταν σύμβολο ντροπής και θανάτου, με το Χριστό έγινε σύμβολο ζωής, ελπίδας, νίκης και σωτηρίας. Η Εκκλησία μας, υψώνοντας τον Σταυρό, μας καλεί να σηκώσουμε το βλέμμα μας προς Εκείνον, γιατί κάθε άνθρωπος έχει τις δυσκολίες, τις δοκιμασίες και τις στενοχώριες του. Ο Κύριος, δε μας υποσχέθηκε μια ζωή χωρίς σταυρούς, αλλά μας υποσχέθηκε ότι δε θα είμαστε μόνοι και μας έδειξε ότι μετά τη Σταύρωση, ακολουθεί η Ανάσταση. Κανένα σκοτάδι, δε μπορεί να νικήσει το φως. Όταν ακουμπάμε τον σταυρό μας στον Σταυρό του Χριστού, το βάρος μοιράζεται και η ελπίδα ξαναγεννιέται.

Την επόμενη μέρα, ήταν η ονομαστική εορτή του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Φιλόθεου. Ιερείς μας και στελέχη από την ενοριακή μας κατασκήνωση, τον επισκέφτηκαν, για να του εκφράσουν από κοντά τις ευχές όλων μας, να του χαρίζει ο Θεός πολλά χρόνια για τη συνέχιση του σπουδαίου και φωτισμένου ποιμαντικού του έργου.

Η ζωή είναι μια μεγάλη θάλασσα, που πότε έχει ηρεμία και την απολαμβάνεις και πότε τρικυμία και πρέπει να παλέψεις να σωθείς. Δεν μπορούμε να κάνουμε τον ωκεανό προφανώς να μην έχει τρικυμίες, αλλά ο Θεός έχει τον τρόπο, αν Του το ζητήσουμε, να μας κάνει καλούς καπετάνιους και να σταθεί δίπλα μας.

Δέκα μέρες πριν φύγει ο Σεπτέμβρης, την Κυριακή στις 20, η εκκλησία μας τίμησε τη μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Ευσταθίου. Ευχηθήκαμε ολόψυχα, με σεβασμό, στον αγαπητό, πατέρα Ευστάθιο της ενορίας μας, που είχε τα ονομαστήριά του, ο Θεός να τον ενισχύει και να του χαρίζει ακλόνητη υγεία, για πολλά χρόνια, ειρηνικά και καρποφόρα, προς δόξα της Εκκλησίας του Θεού.

Ο Θεός μας, μεγάλος και θαυμαστός και στην ταπείνωση, όπως είναι, έρχεται ο ίδιος και κτυπά την πόρτα μας και ζητεί να Του ανοίξουμε. Για ν᾽ακούσουμε όμως τους χτύπους του Χριστού, στην πόρτα της ψυχής μας, πρέπει να γίνει πρώτα ησυχία, να βρούμε τον εαυτό μας, ν᾽ακούμε μόνο τον θόρυβο της ψυχής, ν᾽ακούμε στα βάθη μας τους ψιθυρισμούς του Θεού, τους αλάλητους στεναγμούς του Αγίου Πνεύματος. Τότε μπορεί ν᾽ακούσουμε και κάποιους ήχους και διακριτικούς κτύπους στην πόρτα μας, τους κτύπους του Χριστού. Να σπεύσουμε ν᾽ανοίξουμε σ᾽Εκείνον, που θα μας δώσει τη μοναδική ειρήνη και χαρά.

Ευλογημένη, ειρηνική, εκκλησιαστική χρονιά!

Επιμέλεια:
Δομνίκη Μπαρμπαλιά

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης
Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος
Δελφών & Μιαούλη, τηλ.: 2310 828 989
www.inmetamorfoseos.gr

8ο ΜΕΤΑΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΙΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ!

το Θαβώρ

Κόστος συμμετοχής

40€

Βρείτε μας εδώ

21-22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2026

Επειδή "το Θαβώρ" δεν βλέπει εποχές

Για περισσότερες πληροφορίες: **697 20 56 408**

Λέξεις και φράσεις παροιμιώδεις

«Κίτρινος Τύπος»

Η συγκεκριμένη φράση, ξεκίνησε από την Αμερική στα τέλη του 19ου αιώνα όταν και τα πρώτα σημάδια έντονου ανταγωνισμού μεταξύ των εφημερίδων κάνουν την εμφάνισή τους. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα, οι εφημερίδες να ψάχνουν να βρουν τρόπους ώστε να αυξήσουν την κυκλοφορία τους.

Το 1890 η εφημερίδα «Κόσμος της Νέας Υόρκης» άρχισε να δημοσιεύει σε συνέχειες, μια σειρά χιουμοριστικών σχεδίων, που παρίσταναν τις πονηριές και τα κατορθώματα ενός παιδιού. Ο φανταστικός ήρωας που «μιλούσε» στην αργκό, είχε τεράστια αυτιά, φορούσε ψηλό καπέλο φορεμένο στο πίσω μέρος του κεφαλιού και ένα κιτρινωπό κουστούμι. Εξαιτίας της εμφάνισής του ονομάστηκε το «Κίτρινο Παιδί».

Η επιτυχία του ήταν τέτοια, που οδήγησε άλλες εφημερίδες να ξεκινήσουν να δημοσιεύουν εικονογραφημένες ιστορίες. Για να ενισχύσουν ακόμη περισσότερο την κυκλοφορία τους οι ιστορίες δεν ήταν πλέον αστείες. Αντίθετα, τα εικονογραφημένα σκάνδαλα κυριάρχησαν.

Η πρακτική αυτή καυτηριάστηκε έντονα από ορισμένους δημοσιογράφους. Στα άρθρα που επιτίθονταν στο είδος της δημοσιογραφίας αυτό, το «Κίτρινο Παιδί» ονομάστηκε σαν το σύμβολο της καινούργιας νοοτροπίας και ο Τύπος που την υιοθετούσε «Κίτρινος».

Από την εποχή εκείνη μας έρχεται ο όρος «Κίτρινος Τύπος» που χαρακτηρίζει τις σκανδαλοθηρικές εφημερίδες.

«Στρογγυλοκάθισε»

Η λέξη αυτή προέρχεται από τους ανατολικούς σοφράδες, στρογγυλά χαμηλά τραπεζάκια που κάθονται γύρω και τρώνε.

Τα τραπεζάκια αυτά έπρεπε να είναι στρογγυλά, γιατί αυτοί που θα τρώγανε, κάθονταν γύρω-γύρω κι έτσι η απόσταση τους από τη λεκάνη με το φαγητό, που ήταν στη μέση του τραπεζιού, ήταν ίδια σε όλους.

Στρογγυλοκάθισε, λοιπόν, ο επισκέπτης, στην αρχή σήμαινε ότι κάθισε γύρω από το στρογγυλό τραπέζι (σοφρά) και επειδή ο σοφράς είχε του κόσμου τα φαγητά, συμφέρον του ήταν να στρογγυλοκαθίσει και να αργήσει να φύγει.

Έτσι σήμερα για κάποιον επισκέπτη που γίνεται ενοχλητικός και αργεί να φύγει λέμε πως «μας στρογγυλοκάθισε».

«Νερό και αλάτι»

Η φράση έρχεται από την Αγία Γραφή, αλλά και τις συμβολικές ιδιότητες που είχαν αποδοθεί στο αλάτι.

Το αλάτι ήταν και είναι ένα από τα απαραίτητα συστατικά τροφής του ανθρώπου και γι' αυτό το χρησιμοποιούσαν σε διάφορες επίσημες τελετές και σε ιερές εκδηλώσεις, σαν σύμβολο διάρκειας, ομόνοιας και αφοσίωσης.

Στην Αγία Γραφή διαβάζουμε πως οι πιστοί πρέπει, πάντοτε, να προσθέτουν αλάτι σε όλες τις θυσίες τους και σε κάθε προσφορά τους προς το Θεό. Επειδή το αλάτι είναι απαραίτητο σε όλες τις τροφές, θεωρήθηκε πάντοτε από τις αρχαίες θρησκείες σύμβολο της ενότητας και της συμμαχίας προς το Θεό.

Και επειδή ακόμα διατηρεί τις τροφές, θεωρήθηκε σύμβολο της αφθαρσίας, της διάρκειας, της αιωνιότητας. Και επειδή κανένα φαγητό δεν γίνεται χωρίς αυτό, το αλάτι έγινε επίσης, το σύμβολο της ομόνοιας και της φιλίας (νερό και αλάτι)

Επιμέλεια:
Γεράσιμος Κατζός

Είπε γέρων...!

ΑΓΝΟΤΗΤΑ

Ο Παλλάδιος αναφέρει με θαυμασμό τούς υπεράνθρωπους αγώνες εκείνων που αφιερώθηκαν με την ψυχή και το σώμα στην λατρεία του Θεού, για να διατηρήσουν την αγγελική αρετή της αγνότητας. Να μερικά από τα χαρακτηριστικά περιστατικά, που με πολλή ζωντάνια διηγείται. Ενόχλησε κάποτε πολύ δυνατά το δαιμόνιο της σαρκικής επιθυμίας τον μακάριο Ευάγριο τον Διάκονο. Βγήκε λοιπόν από το κελλί του και στάθηκε όλη την κρύα νύχτα έξω ολόγυμνος, ώσπου παγώσανε οι σάρκες του.

Άλλος αγωνιστής, ο μαθητής του Οσίου Παμβώ Αμμώνιος, ούτε μία φορά δεν λυπήθηκε το σώμα του, αλλά όταν του ερχόταν σαρκική επιθυμία, το βασάνιζε με πυρωμένο σίδερο. Γι› αυτό τον έβλεπαν σχεδόν πάντοτε πληγωμένο.

Κι ο γενναίος Φιλέρημος, που αργότερα έγινε Επίσκοπος, όταν ήταν νέος αγωνίστηκε σκληρά για να υποτάξει τα πάθη της σαρκός. Έμεινε μήνες κλεισμένος στο κελλί του και δεμένος με σιδερένιες αλυσίδες.

Δεν έτρωγε ποτέ ψωμί η μαγειρεμένο φαγητό, αλλά ωμά λάχανα μόνο ή το πολύ βρεγμένα όσπρια. Πάλεψε σκληρά δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια, μα στο τέλος βγήκε νικητής. Δεν τον ενόχλησε πια ο πόλεμος της σαρκός.

Ένας νέος μοναχός εξομολογήθηκε στον Αββά Ποιμένα πως πολεμούνταν από δύο πάθη, από θυμό και από σαρκική επιθυμία.

Άκουσε, παιδί μου, τί λέει ο προφήτης Δαβίδ: «Τον μεν λέοντα εφόνευσα με κεραυνοβόλο κτύπημα, την δε άρκτο έπνιξα». Ξέρεις τί εννοεί με τούτο; Ότι τον θυμό πρέπει να τον κόβουμε αμέσως με την μακροθυμία, ενώ την σαρκική επιθυμία να την μαραίνουμε με τον σωματικό κόπο και την ευλογημένη νηστεία.

Κάποιος άλλος νέος πήγε στενοχωρημένος στον Αββά Φωκά.

– Δεν αντέχω πια τον πόλεμο της σαρκός, Γέροντα, του είπε. Θα πάω να κλειστώ στην σπηλιά που είναι πάνω στον βράχο. Καλύτερα να πεθάνω από την πείνα, παρά να νικηθώ από την άλογη επιθυμία. Μόνο κάνε αγάπη και φέρε μου ύστερα από σαράντα ημέρες την θεία Κοινωνία. Αν όμως στο μεταξύ έχω πεθάνει, θάψε με.

Ο Γέροντας θαύμασε την γενναία απόφαση του νέου. Όταν πέρασαν οι σαράντα μέρες, πήρε τα Άχραντα Μυστήρια να κοινωνήσει τον αδελφό. Πλησιάζοντας το απόκρημνο σπήλαιο, ένιωσε αφόρητη δυσοσμία και σκέφτηκε πως θα είχε πεθάνει ο αθλητής. Τον βρήκε μισοπεθαμένο από την ασιτία.

Τον κοινώνησε κι ύστερα έβρεξε λίγο ψωμί στο κρασί πού είχε φέρει μαζί του, και το έβαλε στο στόμα του. Με την Χάρη των Μυστηρίων συνήλθε ο νέος και ακολούθησε τον Γέροντα. Από την ίδια στιγμή εξαφανίστηκε κι ὁ βασανιστικός πόλεμος.

Επιμέλεια
Μαρία Λιάνα

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

Η Ιθάκη σου έδωσε το ωραίο ταξίδι… Χωρίς αυτήν δεν θα έβγαινες στον δρόμο. Αλλά δεν έχει να σου δώσει πια. Κι όταν φτωχική την βρεις, η Ιθάκη δεν σε γέλασε. Έτσι σοφός που έγινες με τόση πείρα, ήδη θα κατάλαβες η Ιθάκη τι σημαίνει.

Είπαν:

- Αν δεν καταλαβαίνουν την σιωπή σου δεν θα καταλάβουν ποτέ και τον λόγο σου.
- Πριν απαντήσεις να ρωτάς και πριν μιλήσεις κάνε τα λόγια σου να τα φοράς, όχι να σε φορούν.
- Η ζωή δεν έχει πρόβες, έχει μόνο παραστάσεις.
- Η αξιοπρέπεια είναι αθόρυβη, την παίρνεις και φεύγεις χωρίς να ενοχλείς κανένα.
- Όσο πληθαίνουν ο νόμοι περισσεύουν οι παράνομοι.
- Το να ξέρεις ότι δεν ξέρεις είναι καλό, το να υποκρίνεσαι ότι ξέρεις ενώ δεν ξέρεις είναι αρρώστια.
- Η ελπίδα με τόλμη είναι ελευθερία, η ελπίδα με αμφιβολία είναι δειλία, η ελπίδα με φόβο είναι αδυναμία.
- Η πιο μεγάλη ιστορία που δεν ειπώθηκε ποτέ είναι η εξέλιξη του Θεού.
- Μακάρι η κάθε μέρα της κοινής ζωής μας να είναι χειρότερη από την επόμενη.
- Όταν ο Θεός έφτιαξε τον χρόνο, έφτιαξε αρκετό.
- Ο γέρος κυνηγός χρειάζεται νεαρό σκυλί, ο νέος κυνηγός χρειάζεται γέρικο σκυλί.
- Στην ήρεμη θάλασσα όλοι κάνουν τον καπετάνιο.
- Εκείνος που είναι έτοιμος να ορκιστεί, είναι έτοιμος και να πει ψέματα.
- Πρέπει να μάθουμε να περπατάμε πρώτα πριν επιχειρήσουμε να τρέξουμε.
- Μόνο το παπούτσι ξέρει αν η κάλτσα είναι τρύπια.
- Ο καλύτερος άνθρωπος είναι εκείνος που η ύπαρξή του ωφελεί τους άλλους.
- Το παρελθόν δεν επιστρέφει, η γαλήνη επιστρέφει.
- Μια ζωή χωρίς σκοπό παρασύρεται όπου την σπρώχνουν οι περιστάσεις.
- Η επιτυχία είναι πιο γλυκιά όταν υπηρετείς κάτι μεγαλύτερο από τον εαυτό σου.
- Το λιοντάρι δεν γυρίζει πίσω όταν γαυγίζει ένα μικρό σκυλάκι.
- Αρχοντιά δεν είναι να παραμένεις σιωπηλός αλλά να ξέρεις πότε να μιλήσεις.
- Όλα είναι τυχαία, εκτός από την τύχη που είναι άλλοθι.
- Μη μετράς τη ζωή σου με όσα κατέχεις, αλλά με όσα προσφέρεις.
- Μην κατηγορείς ποτέ κανέναν στη ζωή σου. Οι καλοί άνθρωποι σου δίνουν χαρά, οι κακοί σου δίνουν εμπειρία, οι χειρότεροι ένα μάθημα και οι καλύτεροι αναμνήσεις.
- Αν ανάβεις φως για κάποιον άλλον, να ξέρεις ότι θα φωτίσει και το δικό σου μονοπάτι.
- Και να ξέρετε ότι πριν παντρευτείτε να έχετε τα μάτια ορθάνοιχτα, όταν παντρευτείτε κλειστά.
- Ευτυχία είναι η σιγουριά ότι δεν είσαι χαμένος.

Επιμέλεια:
Γεώργιος Μπερμπερίδης
Ιεροψάλτης

Γιώργος Σεφέρης

ο πρόσφυγας, ο διπλωμάτης, ο φωτογράφος, ο ποιητής, ο άρχοντας της ελληνικής γλώσσας

Ο πρόσφυγας

Ο Γιώργος Σεφέρης γεννήθηκε στη Σμύρνη στις 29 Φεβρουαρίου 1900 και έζησε στα Βουρλά, τόπο που πάντοτε θυμόταν με αγάπη και θεωρούσε πατρίδα του. Το 1914 ο πατέρας του πήρε την οικογένειά του και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, καθώς η δράση του είχε κινήσει τις υποψίες των τουρκικών αρχών. Έτσι, από πολύ νωρίς ο Σεφέρης γνώρισε την εμπειρία της προσφυγιάς και του ξεριζωμού. Όταν συνέβη η Μικρασιατική Καταστροφή βρισκόταν στο Παρίσι. Στη Σμύρνη επέστρεψε πολλά χρόνια αργότερα, το 1950.

Ο διπλωμάτης

Από το 1926 έως το 1962, οπότε και συνταξιοδοτήθηκε, ο Σεφέρης υπηρέτησε στο ελληνικό διπλωματικό σώμα, αναλαμβάνοντας διάφορες θέσεις και αποστολές. Το Λονδίνο, ο Λίβανος, η Άγκυρα και η Κορυτσά είναι μερικοί από τους τόπους στους οποίους έζησε και εργάστηκε.

Στην Κορυτσά συνέχισε την ποιητική του δημιουργία, ενώ βίωσε από κοντά την ταραγμένη ευρωπαϊκή πραγματικότητα λίγο πριν από το ξέσπασμα του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Η παρουσία του στην πόλη αποτελεί μια ιδιαίτερη σελίδα της διπλωματικής και πνευματικής του πορείας και συνδέει την Κορυτσά με μία από τις σημαντικότερες μορφές του νεότερου ελληνικού πολιτισμού.

Ο φωτογράφος

Ο Σεφέρης διέθετε ακόμη ένα ταλέντο, λιγότερο γνωστό στο ευρύ κοινό: τη φωτογραφία. Ασχολήθηκε συστηματικά με αυτήν από το 1920 έως το τέλος της ζωής του. Ανάμεσα στις φωτογραφίες του ξεχωρίζουν εκείνες που τράβηξε στην Κορυτσά, αποτυπώνοντας πρόσωπα, στιγμές και εικόνες της καθημερινής ζωής. Με τον φωτογραφικό του φακό παρατηρούσε τον κόσμο με την ίδια ευαισθησία με την οποία τον προσέγγιζε μέσα από την ποίησή του.

Ο ποιητής

Ο Γιώργος Σεφέρης αποτελεί μία από τις σημαντικότερες μορφές της «Γενιάς του ’30». Οι λογοτέχνες αυτής της γενιάς επιχείρησαν να εκφράσουν σύνθετες ψυχολογικές και κοινωνικές καταστάσεις και να φέρουν τη νεοελληνική λογοτεχνία σε δημιουργικό διάλογο με τα σύγχρονα ευρωπαϊκά ρεύματα. Η Μικρασιατική Καταστροφή και η ανταλλαγή των πληθυσμών επηρέασαν βαθιά αρκετούς από αυτούς.

Η *Στροφή* και η *Στέρνα* συγκαταλέγονται στις χαρακτηριστικές ποιητικές συλλογές του Σεφέρη. Η ποίησή του διακρίνεται για τη λιτότητα, την πυκνότητα του λόγου, τη βαθιά σχέση με την ελληνική παράδοση και τη διαρκή αναζήτηση της ταυτότητας, της μνήμης και της πατρίδας.

Ο άρχοντας της ελληνικής γλώσσας

Για τον Σεφέρη η γλώσσα δεν ήταν απλώς το εργαλείο του ποιητή, αλλά μια διαρκής πνευματική αγωνία και μια βαθιά αγάπη. Μελέτησε τη συνέχεια της ελληνικής γλώσσας και αναζήτησε μέσα σε αυτήν τα νήματα που ενώνουν τον σύγχρονο Ελληνισμό με την παράδοσή του.

Ήδη το 1941, στις «Σημειώσεις για μια ομιλία σε παιδιά», έγραφε χαρακτηριστικά: «Η ελληνική γλώσσα, ο άνθρωπος, η θάλασσα... Για κοιτάξετε πόσο θαυμάσιο πράγμα είναι να λογαριάζει κανείς πως, από την εποχή που μίλησε ο Όμηρος ως τα σήμερα, μιλούμε, ανασαίνουμε και τραγουδούμε με την ίδια γλώσσα» (*Δοκιμές Α΄*, 177-178).

Δεν είναι τυχαίο ότι, όταν τιμήθηκε με το Βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας το 1963, μίλησε στο διεθνές κοινό για την ποίηση, την ελληνική παράδοση και τη γλώσσα.

Όπως εύστοχα έχει επισημάνει ο Γεώργιος Μπαμπινιώτης, παρότι ο ίδιος ο Σεφέρης απέδιδε στον Παλαμά τον χαρακτηρισμό «άρχοντας της γλώσσας», ο τρόπος με τον οποίο ο Σεφέρης εμβάθυνε στα μυστικά του ελληνικού λόγου δικαιολογεί την απόδοση του ίδιου χαρακτηρισμού και σε εκείνον.

Ο πρόσφυγας που δεν ξέχασε την πατρίδα του, ο διπλωμάτης που ταξίδεψε σε διαφορετικούς τόπους, ο φωτογράφος που αιχμαλώτισε στιγμές της καθημερινότητας και ο ποιητής που υπηρέτησε με συνέπεια την ελληνική γλώσσα συναντώνται τελικά στο ίδιο πρόσωπο. **Στον Γιώργο Σεφέρη, έναν από τους σημαντικότερους δημιουργούς του νεότερου ελληνικού πολιτισμού.**

Επιμέλεια
Μαρία Ψωμά

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης
Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος
Δελφών & Μιαούλη, τηλ.: 2310 828 989
www.inmetamorfoseos.gr

40 ΧΡΟΝΙΑ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Η Θεσσαλονίκη υποδέχεται

ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

4 ΕΩΣ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2026

Μία ιστορική Ευλογία για την Πόλη και την Ενορία μας

Τακτική συγκοινωνία:
ΜΕΤΡΟ: Στάση Φλέμινγκ
Ο.Α.Σ.Θ.: Στάση Μεταμόρφωση του Σωτήρος
(7) Αγίου Ιωάννου, (33) Αγίου Παντελεήμονος, (39) Κηφισιάς

Σαρώστε αυτό το QR Code και γίνετε μέλος της κοινότητας (Μεταμόρφωση) στο Viber.